

¹Jericho aber war verschlossen und verwahrt vor den Kindern Israel, daß niemand aus oder ein kommen konnte,²Aber der HERR sprach zu Josua: Siehe da, ich habe Jericho samt seinem König und seinen Kriegersleuten in deine Hände gegeben.³Laß alle Kriegsmänner rings um die Stadt her gehen einmal, und tue sechs Tage also.⁴Und laß sieben Priester sieben Posaunen des Halljahrs tragen vor der Lade her, und am siebenten Tage geht siebenmal um die Stadt, und laß die Priester die Posaunen blasen.⁵Und wenn man das Halljahrshorn bläst und es lange tönt, daß ihr die Posaune hört, so soll das ganze Volk ein großes Feldgeschrei machen, so werden der Stadt Mauern umfallen, und das Volk soll hineinsteigen, ein jeglicher stracks vor sich.⁶Da rief Josua, der Sohn Nuns, die Priester und sprach zu ihnen: Tragt die Lade des Bundes, und sieben Priester laßt sieben Halljahrsposaunen tragen vor der Lade des HERRN.⁷Zieht hin und geht um die Stadt; wer gerüstet ist, gehe vor der Lade des HERRN her.⁸Da Josua solches dem Volk gesagt hatte, trugen die sieben Priester sieben Halljahrsposaunen vor der Lade des HERRN her und gingen und bliesen die Posaunen; und die Lade des Bundes des HERRN folgt ihnen nach.⁹Und wer gerüstet war, ging vor den Priestern her, die die Posaunen bliesen; und der Haufe folgte der Lade nach, und man blies Posaunen.¹⁰Josua aber gebot dem Volk und sprach: Ihr sollt kein Feldgeschrei machen noch eure Stimme hören lassen, noch soll ein Wort aus eurem Munde gehen bis auf den Tag, da ich zu euch sagen werde:

¹وَكَاثَتْ أَرِيخًا مُعَلَّقَةً مُقَلَّعَةً يَسْتَبِي بَنِي إِسْرَائِيلَ. لَا أَحَدٌ يَخْرُجُ وَلَا أَحَدٌ يَدْخُلُ.²فَقَالَ الرَّبُّ لِيَشُوعَ، انْطُرْ. قَدْ دَفَعْتُ يَدَيْكَ أَرِيخًا وَمَلِكَهَا جَبَايِرَةَ الْبَاسِ. تَدُورُونَ دَائِرَةً الْمَدِينَةِ، جَمِيعَ رِجَالِ الْحَرْبِ، حَوْلَ الْمَدِينَةِ مَرَّةً وَاحِدَةً. هَكَذَا تَفْعَلُونَ سِتَّةَ أَيَّامٍ.⁴وَسَبْعَةَ كَهَنَةٍ يَحْمِلُونَ أَبْوَاقَ الْهَتَّافِ السَّبْعَةِ أَمَامَ التَّابُوتِ. وَفِي الْيَوْمِ السَّابِعِ تَدُورُونَ دَائِرَةً الْمَدِينَةِ سَبْعَ مَرَّاتٍ، وَالْكَهَنَةُ يَضْرِبُونَ بِالْأَبْوَاقِ. وَتَكُونُ عِنْدَ امْتِدَادِ صَوْتِ قِرْنِ الْهَتَّافِ عِنْدَ اسْتِمَاعِكُمْ صَوْتِ الْبُوقِ، أَنْ جَمِيعَ الشَّعْبِ يَهْتِفُ هَتَّافًا عَظِيمًا، فَيَسْفُطُ سُورُ الْمَدِينَةِ فِي مَكَانِهِ، وَيَبْضَعُ الشَّعْبُ كُلُّ رَجُلٍ مَعَ وَجْهِهِ.⁶قَدَعَا يَشُوعُ بَنُ ثُونِ الْكَهَنَةِ وَقَالَ لَهُمْ، احْمِلُوا تَابُوتَ الْعَهْدِ. وَلِيَحْمِلَ سَبْعَةُ كَهَنَةٍ سَبْعَةَ أَبْوَاقِ هَتَّافِ أَمَامَ تَابُوتِ الرَّبِّ.⁷وَقَالُوا لِلشَّعْبِ اجْتَازُوا وَدُورُوا دَائِرَةَ الْمَدِينَةِ وَلِيَجْتَزِيَ الْمُتَجَرِّدُ أَمَامَ تَابُوتِ الرَّبِّ. وَكَانَ كَمَا قَالَ يَشُوعُ لِلشَّعْبِ. اجْتَازَ السَّبْعَةُ الْكَهَنَةُ حَامِلِينَ أَبْوَاقَ الْهَتَّافِ السَّبْعَةِ أَمَامَ الرَّبِّ، وَضَرَبُوا بِالْأَبْوَاقِ. وَتَأَبُوثَ عَهْدِ الرَّبِّ سَائِرٌ وَرَاءَهُمْ،⁹وَكُلُّ مُتَجَرِّدٍ سَائِرٌ أَمَامَ الْكَهَنَةِ الصَّارِبِينَ بِالْأَبْوَاقِ. وَالتَّبِيعَةُ سَائِرَةٌ وَرَاءَ التَّابُوتِ. كَانُوا يَسِيرُونَ وَيَضْرِبُونَ بِالْأَبْوَاقِ.¹⁰وَأَمَرَ يَشُوعُ الشَّعْبَ، لَا تَهْتِفُوا وَلَا تُسْمِعُوا صَوْتَكُمْ، وَلَا تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِكُمْ كَلِمَةٌ حَتَّى يَوْمِ أَقُولَ لَكُمْ، اهِتِفُوا. فَتَهْتِفُونَ.¹¹فَدَارَ تَابُوتُ الرَّبِّ حَوْلَ الْمَدِينَةِ مَرَّةً وَاحِدَةً. ثُمَّ دَخَلُوا الْمَحَلَّةَ وَتَأَثُّوا فِي الْمَحَلَّةِ.¹²فَبَكَرَ يَشُوعُ فِي الْعَدِ، وَحَمَلَ الْكَهَنَةُ تَابُوتَ الرَّبِّ،¹³وَالسَّبْعَةُ الْكَهَنَةُ الْحَامِلُونَ أَبْوَاقَ الْهَتَّافِ السَّبْعَةِ أَمَامَ تَابُوتِ الرَّبِّ سَائِرُونَ سَيْرًا وَضَارِبُونَ بِالْأَبْوَاقِ، وَالْمُتَجَرِّدُونَ سَائِرُونَ أَمَامَهُمْ، وَالتَّبِيعَةُ سَائِرَةٌ وَرَاءَ تَابُوتِ الرَّبِّ. كَانُوا يَسِيرُونَ وَيَضْرِبُونَ بِالْأَبْوَاقِ.¹⁴وَدَارُوا بِالْمَدِينَةِ فِي الْيَوْمِ الثَّانِي مَرَّةً وَاحِدَةً ثُمَّ رَجَعُوا إِلَى الْمَحَلَّةِ. هَكَذَا فَعَلُوا سِتَّةَ أَيَّامٍ.¹⁵وَكَانَ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ أَنَّهُمْ بَكَرُوا عِنْدَ طُلُوعِ الْفَجْرِ وَدَارُوا دَائِرَةَ الْمَدِينَةِ عَلَى هَذَا الْمَنْوَالِ سَبْعَ مَرَّاتٍ. فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ قَطَعَ دَارُوا دَائِرَةَ الْمَدِينَةِ سَبْعَ مَرَّاتٍ.¹⁶وَكَانَ فِي الْمَرَّةِ السَّابِعَةِ عِنْدَمَا صَرَبَ الْكَهَنَةُ بِالْأَبْوَاقِ أَنْ يَشُوعُ قَالَ لِلشَّعْبِ، اهِتِفُوا، لِأَنَّ الرَّبَّ قَدْ أَعْطَاكُمْ الْمَدِينَةَ.¹⁷فَتَكُونُ الْمَدِينَةُ وَكُلُّ مَا فِيهَا مُحَرَّمًا لِلرَّبِّ. رَاخِبُ الرَّائِيَةِ قَطَعَ تَحْيَا هِيَ وَكُلُّ مَنْ مَعَهَا فِي الْبَيْتِ، لِأَنَّهَا قَدْ حَبَّتِ الْمُرْسَلِينَ اللَّذِينَ أَرْسَلْنَاهُمْ.¹⁸وَأَمَّا أَنْتُمْ فَاحْتَرِثُوا مِنَ الْحَرَامِ لِئَلَّا

Macht ein Feldgeschrei! so macht dann ein Feldgeschrei.¹¹ Also ging die Lade des HERRN rings um die Stadt einmal, und sie kamen in das Lager und blieben darin über Nacht.¹² Und Josua machte sich des Morgens früh auf, und die Priester trugen die Lade des HERRN.¹³ So trugen die sieben Priester die sieben Halljahrspausen vor der Lade des HERRN her und gingen und bliesen Posaunen; und wer gerüstet war, ging vor ihnen her, und der Haufe folgte der Lade des HERRN, und man blies Posaunen.¹⁴ Des andern Tages gingen sie auch einmal um die Stadt und kamen wieder ins Lager. Also taten sie sechs Tage.¹⁵ Am siebenten Tage aber, da die Morgenröte aufging, machten sie sich früh auf und gingen nach derselben Weise siebenmal um die Stadt, daß sie desselben einen Tages siebenmal um die Stadt kamen.¹⁶ Und beim siebentenmal, da die Priester die Posaunen bliesen, sprach Josua zum Volk: Macht ein Feldgeschrei; denn der HERR hat euch die Stadt gegeben.¹⁷ Aber diese Stadt und alles, was darin ist, soll dem HERRN verbannt sein. Allein die Hure Rahab soll leben bleiben und alle, die mit ihr im Hause sind; denn sie hat die Boten verborgen, die wir aussandten.¹⁸ Allein hütet euch von dem Verbannten, daß ihr euch nicht verbannt, so ihr des Verbannten etwas nehmt, und macht das Lager Israel verbannt und bringt's in Unglück.¹⁹ Aber alles Silber und Gold samt dem ehernen Geräte soll dem HERRN geheiligt sein, daß es zu des HERRN Schatz komme.²⁰ Da machte das Volk ein Feldgeschrei, und man blies die Posaunen.

تَحَرَّمُوا وَتَأْخُذُوا مِنَ الْحَرَامِ وَتَجْعَلُوا مَحَلَّةَ إِسْرَائِيلَ مُجَرَّمَةً وَتُكَدِّرُوهَا.¹⁹ وَكُلُّ الْفِضَّةِ وَالذَّهَبِ وَأَيَّةِ النُّحَاسِ وَالْحَدِيدِ تَكُونُ قُدْسًا لِلرَّبِّ وَتَدْخُلُ فِي خِرَاتِهِ الرَّبِّ.²⁰ فَهَتَفَ الشَّعْبُ وَصَرَّبُوا بِالْأَبْوَابِ. وَكَانَ جِبْنَ سَمِعَ الشَّعْبُ صَوْتَ الْبُوقِ أَنَّ الشَّعْبَ هَتَفَ هَتَافًا عَظِيمًا، فَسَقَطَ السُّورُ فِي مَكَائِهِ، وَصَعِدَ الشَّعْبُ إِلَى الْمَدِينَةِ كُلُّ رَجُلٍ مَعَ وَجْهِهِ، وَأَخَذُوا الْمَدِينَةَ.²¹ وَحَرَّمُوا كُلَّ مَا فِي الْمَدِينَةِ مِنْ رَجُلٍ وَأَمْرَأَةٍ، مِنْ طِفْلِ وَسَيْخٍ حَتَّى النِّعْرِ وَالْعَتَمِ وَالْحَمِيرِ بِحَدِّ السَّيْفِ.²² وَقَالَ يَشُوعُ لِلرَّجُلَيْنِ اللَّذَيْنِ تَجَسَّسَا الْأَرْضَ، ادْخُلَا بَيْتَ الْمَرْأَةِ الرَّائِيَةِ وَأَخْرِجَا مِنْ هُنَاكَ الْمَرْأَةَ وَكُلَّ مَا لَهَا كَمَا حَلَقْتُمَا لَهَا.²³ فَدَخَلَ الْخَاسُوسَانِ وَأَخْرِجَا رَاخَابَ وَأَبَاهَا وَأُمَّهَا وَأُخُوتَهَا وَكُلَّ مَا لَهَا، وَكُلَّ عَشَائِرِهَا وَتَرَكَاهُمْ خَارِجَ مَحَلَّةِ إِسْرَائِيلَ.²⁴ وَأَخْرَفُوا الْمَدِينَةَ بِالنَّارِ مَعَ كُلِّ مَا فِيهَا. إِنَّمَا الْفِضَّةُ وَالذَّهَبُ وَأَيَّةُ النُّحَاسِ وَالْحَدِيدِ جَعَلُوهَا فِي خِرَاتِهِ بَيْتِ الرَّبِّ.²⁵ وَأَسْتَحْيَا يَشُوعُ رَاخَابَ الرَّائِيَةَ وَبَيْتَ أَبِيهَا وَكُلَّ مَا لَهَا. وَسَكَنْتْ فِي وَسِيطِ إِسْرَائِيلَ إِلَى هَذَا الْيَوْمِ، لِأَنَّهَا حَبَّتْ الْمُرْسَلِينَ اللَّذِينَ أَرْسَلَهُمَا يَشُوعُ لِيَتَجَسَّسَا أَرِيخًا.²⁶ وَخَلَفَ يَشُوعُ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ قَائِلًا، مَلْعُونٌ قُدَامَ الرَّبِّ الرَّجُلُ الَّذِي يَقُومُ وَبَيْتِي هَذِهِ الْمَدِينَةَ أَرِيخًا. يَبْكِرُهُ يُؤَسِّسُهَا وَبَصْغِيرِهِ يَنْصِبُ أَبْوَابَهَا.²⁷ وَكَانَ الرَّبُّ مَعَ يَشُوعَ، وَكَانَ حَبْرُهُ فِي جَمِيعِ الْأَرْضِ.

Denn als das Volk den Hall der Posaunen hörte, machte es ein großes Feldgeschrei. Und die Mauer fielen um, und das Volk erstieg die Stadt, ein jeglicher stracks vor sich. Also gewannen sie die Stadt²¹ und verbannten alles, was in der Stadt war, mit der Schärfe des Schwerts: Mann und Weib, jung und alt, Ochsen, Schafe und Esel.²² Aber Josua sprach zu den zwei Männern, die das Land ausgekundschaftet hatten: Geht in das Haus der Hure und führt das Weib von dort heraus mit allem, was sie hat, wie ihr versprochen habt.²³ Da gingen die Jünglinge, die Kundschafter, hinein und führten Rahab heraus samt Vater und Mutter und Brüdern und alles, was sie hatte, und alle ihre Geschlechter und ließ sie draußen, außerhalb des Lagers Israels.²⁴ Aber die Stadt verbrannten sie mit Feuer und alles, was darin war. Allein das Silber und Gold und eherne und eiserne Geräte taten sie zum Schatz in das Haus des HERRN.²⁵ Rahab aber, die Hure, samt dem Hause ihres Vaters und alles, was sie hatte, ließ Josua leben. Und sie wohnt in Israel bis auf diesen Tag, darum daß sie die Boten verborgen hatte, die Josua auszukundschaften gesandt hatte gen Jericho.²⁶ Zu der Zeit schwur Josua und sprach: Verflucht sei der Mann vor dem HERRN, der sich aufmacht und diese Stadt Jericho wieder baut! Wenn er einen Grund legt, das koste ihn den ersten Sohn; wenn er ihre Tore setzt, das koste ihn seinen jüngsten Sohn!²⁷ Also war der HERR mit Josua, daß man von ihm sagte in allen Landen.